

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 3 juni 2009

Nr 362—372

INNEHÅLL

Nr		Sidan
362	Lag om gottgörelse för dröjsmål vid rättegång	3373
363	Lag om ändring av rättegångsbalken	3376
364	Lag om ändring av förvaltningsprocesslagen	3377
365	Lag om ändring av 4 kap. 19 § i utskökningsbalken	3378
366	Lag om ändring av 80 § i inkomstskattelagen	3379
367	Lag om ändring av 10 § i lagen om statliga exportgarantier	3380
368	Lag om ändring av 5 och 6 § i lagen om Utbildningsfonden	3381
369	Lag om ändring av 7 och 11 § i lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män	3382
370	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om delegationen för sektorsforskning	3384
371	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om service och stöd på grund av handikapp	3386
372	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om beredningsstöd för lin och hampa som odlas för fiberproduktion	3387

Nr 362

Lag

om gottgörelse för dröjsmål vid rättegång

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs det om den rätt till gottgörelse av statens medel som en part har om rättegången fördröjs.

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på tvistemål, ansökningsärenden och brottmål som behandlas i de allmänna domstolarna.

I strafflagen (39/1889) föreskrivs det om nedsättning av straff på grund av dröjsmål vid rättegång. Utan hinder av denna lag kan ersättning betalas för skada som orsakas av ett dröjsmål så som anges i skadeståndslagen (412/1974).

RP 233/2008
LaUB 3/2009
RSv 37/2009

60—2009

3 §

Rätt till gottgörelse

En enskild part har rätt till sådan skälig gottgörelse av statens medel som avses i 6 §, om rättegången har fördröjts så att dröjsmålet kränker partens rätt till rättegång inom skälig tid.

4 §

Dröjsmål vid rättegång

Vid bedömningen av huruvida en rättegång har fördröjts ska utöver rättegångens längd särskilt beaktas

1) målets eller ärendets natur och omfattning,

2) hur parterna, myndigheterna och domstolar har agerat under rättegången,

3) sakens betydelse för parten.

Vid bedömningen av ett dröjsmål vid rättegång ska dessutom den rättspraxis beaktas som utvecklats vid den europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna när det gäller tillämpningen av artikel 6 stycke 1 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (FördrS 19/1990).

5 §

När rättegången börjar

Den tid som ska beaktas i rättegångens längd börjar

1) i tvistemål och ansökningsärenden när målet eller ärendet har väckts vid domstolen,

2) i brottmål när den behöriga myndigheten har underrättat svaranden om att han eller hon misstänks ha begått ett brott eller när en brottsmisstanke som har riktats mot svaranden väsentligt har påverkat hans eller hennes ställning,

3) när målsägandens yrkande har väckts vid domstolen.

6 §

Gottgörelsens belopp

Syftet med gottgörelsen är att kompensera en part för den oro, osäkerhet och andra jämförbara olägenheter som parten har orsakats till följd av dröjsmål vid rättegången.

Gottgörelsens belopp är 1 500 euro för varje år som rättegången har fördröjts av orsaker som staten är ansvarig för. Gottgörelsens sammanlagda belopp höjs med högst 2 000 euro, om huvudsaken är av särskilt stor betydelse för en part. Ett ärende anses vara av särskilt stor betydelse om det har direkt anknytning till en persons hälsa, försörjning, rättsliga ställning eller någon annan motsvarande omständighet. Gottgörelsen kan sättas ned eller höjas utifrån en omständighet som anges i 4 § 1 mom. eller någon annan jämförbar omständighet.

Gottgörelsen är högst 10 000 euro. Gottgörelsens maximibelopp kan överskridas, om det finns särskilda skäl.

Rätt till gottgörelse föreligger inte till den

del ett straff sätts ned på grund av ett dröjsmål. Om gottgörelse tidigare har dömts ut genom ett lagakraftvunnet avgörande i samma ärende, ska den beaktas som avdrag när ny gottgörelse döms ut.

7 §

Yrkande på gottgörelse

Gottgörelse ska yrkas vid den allmänna domstol som behandlar huvudsaken. Yrkandet ska framställas i god tid och senast innan behandlingen av huvudsaken har avslutats, annars går talerätten förlorad. Yrkande kan inte framställas först i högsta domstolen utan giltig orsak.

Ett yrkande kan vara skriftligt eller muntligt. Yrkandet ska motiveras.

8 §

Förande av statens talan

I brottmål där allmänna åklagaren utför åtal är det åklagaren som för statens talan i ärenden om gottgörelse. I övriga ärenden förs statens talan av justitieministeriet. Justitieministeriet ges inte tillfälle att bli hört om ett yrkande på gottgörelse, om inte det finns särskilda skäl.

9 §

Avgörandet av ett yrkande på gottgörelse

Domstolen avgör yrkandet på gottgörelse samtidigt som den avgör huvudsaken. Den sammansättning som är behörig i huvudsaken är behörig i ett ärende som gäller gottgörelse.

Domstolen ska utan dröjsmål underrätta justitieministeriet om avgöranden där gottgörelse har bestämts.

10 §

Kostnader

Om en part beviljas gottgörelse, bestäms det samtidigt att parten ska få ersättning av statens medel för nödvändiga och skäligen kostnader som yrkandet på gottgörelse har orsakat, om inte kostnaderna annars ersätts av

statens medel. Ingen avgift tas ut för behandlingen av yrkandet på gottgörelse.

11 §

Ändringssökande

Ett avgörande som domstolen har meddelat med anledning av ett yrkande på gottgörelse får överklagas på samma sätt som huvudsaken.

Justitieministeriet får överklaga tingsrätens avgörande utan att anmäla missnöje.

12 §

Betalning av gottgörelse

Gottgörelsen ska betalas till parten inom en månad från det att avgörandet om gottgörelse har vunnit laga kraft. Gottgörelsen betalas av justitieministeriet.

Helsingfors den 29 maj 2009

I fråga om förbud mot utmätning av och skattefrihet för gottgörelse föreskrivs särskilt.

13 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om förfarandet vid underrättelse om domstolens avgörande och vid betalningen av gottgörelse enligt denna lag utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

14 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Det kan bestämmas att gottgörelse enligt denna lag ska betalas också i ärenden som har inletts före ikraftträdandet av lagen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 363

L a g**om ändring av rättegångsbalken**

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till rättegångsbalken ett nytt 19 kap., i stället för det 19 kap. som upphävts genom lag 690/1997, som följer:

19 kap.

Brådskande behandling

1 §

Tingsrätten kan på yrkande av en part besluta att ett mål eller ärende förklaras brådskande, om det finns synnerligen vägande skäl att behandla det före andra mål och ärenden med hänsyn till rättegångens längd, målets eller ärendets natur och dess betydelse för parten samt andra grunder för brådskandeförklaring.

2 §

En part som yrkar att ett mål eller ärende ska behandlas brådskande ska ansöka om det skriftligen vid den tingsrätt där huvudsaken behandlas. Ansökan ska innehålla yrkandet om brådskandeförklaring och de omständigheter som yrkandet grundar sig på.

Innan tingsrätten avgör ett yrkande om brådskandeförklaring, ska den vid behov ge övriga parter tillfälle att höras på lämpligt sätt.

3 §

En ansökan om att ett mål eller ärende ska förklaras brådskande avgörs i tingsrätten i en sammansättning med en domare. Den domare som behandlar huvudsaken får själv avgöra ansökan endast om det inte utan dröjsmål går att få tag på någon annan domare för att avgöra den eller om yrkandet är klart ogrundat.

Beslut om brådskandeförklaring kan fattas genom skriftligt förfarande. Beslutet ska fattas utan dröjsmål.

4 §

Mål och ärenden som har förklarats brådskande ska behandlas i tingsrätten utan ogrundat dröjsmål före andra mål och ärenden.

Brådskandeförklaringen gäller tills huvudsaken har avgjorts i tingsrätten.

5 §

Ett beslut om att förklara ett mål eller ärende brådskande får inte överklagas separat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 29 maj 2009

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 364

L a g

om ändring av förvaltningsprocesslagen

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till förvaltningsprocesslagen av den 26 juli 1996 (586/1996) en ny 53 a § som följer:

53 a §

Dröjsmål vid behandlingen av en administrativ ekonomisk påföljd

Om ett ärende gäller bestämmande av en administrativ ekonomisk påföljd eller överklagande av en förvaltningsmyndighets beslut om en sådan påföljd, kan förvaltningsdomstolen eller något annat rättskipningsor-

gan i sitt avgörande beakta att behandlingen av ärendet har fördröjts så att en parts rätt till rättegång inom skälig tid har kränkts. Förvaltningsdomstolen eller rättskipningsorganet kan sätta ned den administrativa ekonomiska påföljdens belopp eller undanröja påföljden helt och hållet för att gottgöra dröjsmålet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 29 maj 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 365

L a g

om ändring av 4 kap. 19 § i utsökningsbalken

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 4 kap. 19 § 1 mom. i utsökningsbalken av den 15 juni 2007 (705/2007) en ny 3
a-punkt som följer:

4 kap.

Utmätning

19 §

Andra utmätningsförbud

Utöver vad som föreskrivs någon annan-
stans i lag får följande tillgångar inte utmätas:

3 a) sådan gottgörelse för annan än ekono-
misk skada eller sådan kostnadsersättning
som staten har betalat på grund av dröjsmål
vid rättegång eller en kränkning som konsta-
terats av ett övervakningsorgan för de inter-
nationella konventionerna om de mänskliga
rättigheterna,

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 29 maj 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 366

L a g**om ändring av 80 § i inkomstskattelagen**

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 80 § 8 punkten, sådan den lyder i lag 452/2007, och
 fogas till 80 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 452/2007 och i lagarna 1389/1995, 896/2001 och 337/2007, en ny 9 punkt som följer:

80 §

*Skattefria försäkringsersättningar och
 skadestånd*

Skattepliktiga ersättningar är inte

8) gottgörelse enligt 62 § i lagen om samarbete inom företag (334/2007) och enligt 21 § i lagen om samarbete mellan kommunala arbetsgivare och arbetstagare (449/2007), som arbetsgivaren till följd av försummelse av samarbetskyldigheterna har betalat till en arbetstagare som sagts upp, permitterats eller överförs till anställning på deltid,

9) gottgörelse och kostnadsersättning som avses i lagen om gottgörelse för dröjsmål vid rättegång (362/2009) eller gottgörelse och kostnadsersättning som ett övervakningsorgan för de internationella konventionerna om de mänskliga rättigheterna har bestämt att finska staten ska betala, om inte gottgörelsen och ersättningen har betalats i stället för skattepliktig inkomst.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
 Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2010.

Helsingfors den 29 maj 2009

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 367

L a g

om ändring av 10 § i lagen om statliga exportgarantier

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 23 maj 2001 om statliga exportgarantier (422/2001) 10 § 1 mom.,
sådant det lyder i lag 1139/2008, som följer:

10 §

Ansvarsgränser

Det sammanlagda ansvaret för exportgarantier och skyddsarrangemang får uppgå till högst 12 500 miljoner euro. Garantiansvaret för de exportgarantier som avses i 6 § får

dock uppgå till högst 1 000 miljoner euro och garantiansvaret för de investeringsgarantier som avses i 5 § 2 mom. till högst 200 miljoner euro.

Denna lag träder i kraft den 15 juni 2009.

Helsingfors den 29 maj 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

Nr 368

Lag**om ändring av 5 och 6 § i lagen om Utbildningsfonden**

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om Utbildningsfonden (1306/2002) 6 § 1 mom.,
sådant det lyder i lag 510/2005, samt
fogas till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 510/2005, nya 3 och 4 mom. som
följer:

5 §

*Förutsättningar för beviljande av yrkesexa-
mensstipendium*

Tiden i arbete beräknas på grundval av de
inkomster som ligger till grund för pensionen
enligt de arbetspensionslagar som nämns i
3 § i lagen om pension för arbetstagare
(395/2006) med undantag för lagen om pen-
sion för företagare (1272/2006) och lagen om
pension för lantbruksföretagare (1280/2006).
Antalet arbetade månader fås genom att in-
komsten under respektive kalenderår divide-
ras med talet 423. Kvoten för ett kalenderår
avrundas nedåt till närmaste hela tal, som kan
vara högst 12. Den totala tiden i arbete fås
genom att räkna samman kvoterna för de
olika åren.

Den divisor som nämns i 3 mom. justeras

Helsingfors den 29 maj 2009

årligen vid ingången av januari med den lö-
nekoeficient som avses i 96 § 1 mom. i
lagen om pension för arbetstagare. Den divi-
sor som nämns i 3 mom. har angetts enligt
2007 års nivå.

6 §

Yrkesexamensstipendiets storlek

Yrkesexamensstipendiet är 365 euro.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti
2009.

Lagen tillämpas på examina som har av-
lagts efter ikraftträdandet av denna lag.

Tiden i arbete ska beräknas enligt 5 § 3
och 4 mom. från ingången av 2007.

Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

RP 42/2009
AjUB 3/2009
RSv 47/2009

Nr 369

Lag

om ändring av 7 och 11 § i lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män

Given i Helsingfors den 29 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 8 augusti 1986 om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986)
7 och 11 §, sådana de lyder, 7 § i lag 232/2005 och 11 § i lag 1023/2008, som följer:

7 §

Förbud mot diskriminering

Direkt och indirekt diskriminering på grund av kön är förbjuden.

Med *direkt diskriminering* avses i denna lag att

- 1) kvinnor och män försätts i olika ställning på grund av kön, eller att
- 2) kvinnor sinsemellan försätts i olika ställning av orsaker som föranleds av graviditet eller förlossning.

Med *indirekt diskriminering* avses i denna lag att

- 1) personer försätts i olika ställning med stöd av en skenbart neutral bestämmelse eller ett skenbart neutralt kriterium eller förfaringsätt, om personerna på grund av förfarandet i praktiken kan missgynnas på grund av sitt kön, eller att
- 2) kvinnor och män försätts i olika ställning på grund av föräldraskap eller familjeansvar.

Ett förfarande som avses i 3 mom. 1 och 2 punkten ska dock inte betraktas som diskriminering, om förfarandet motiveras av ett godtagbart mål och medlen för att uppnå detta mål är befogade och nödvändiga.

Sexuella trakasserier och trakasserier på grund av kön samt befallningar eller instruktioner att diskriminera personer på grund av kön ska anses vara diskriminering enligt denna lag.

Med *sexuella trakasserier* avses i denna lag någon form av oönskat verbalt, icke-verbalt eller fysiskt beteende av sexuell natur som syftar till eller leder till att en persons psykiska eller fysiska integritet kränks, särskilt när en hotfull, fientlig, förnedrande, förödmjukande eller tryckande stämning skapas.

Med *trakasserier på grund av kön* avses i denna lag någon form av oönskat beteende som har samband med en persons könstillhörighet och som inte är av sexuell natur, men som syftar till eller leder till att personens psykiska eller fysiska integritet kränks och att en hotfull, fientlig, förnedrande, förödmjukande eller tryckande stämning skapas.

11 §

Gottgörelse

Den som har brutit mot diskrimineringsförbudet i 8 eller 8 a—8 e § är skyldig att betala gottgörelse till den som kränkts.

I gottgörelse ska minst 3 240 euro betalas. I en anställningssituation ska högst 16 210 euro betalas till en arbetssökande då arbetsgivaren kan bevisa att arbetssökanden inte skulle ha valts för uppgiften även om valet hade gjorts på icke-diskriminerande grunder. När gottgörelsen bestäms ska diskrimineringsens art, omfattning och varaktighet beaktas samt en ekonomisk påföljd som för samma gärning har dömts ut eller påförts med stöd

RP 44/2009
AjUB 4/2009
RSv 58/2009

av någon annan lag för kränkning av person.

Gottgörelsen kan nedsättas från det ovan angivna minimibeloppet eller skyldigheten att betala gottgörelse helt och hållet avlyftas, om det anses skäligt med beaktande av den betalningsskyldiges ekonomiska situation och strävan att förhindra eller avlägsna följderna av förfarandet samt andra omständigheter.

Betalning av gottgörelse hindrar inte att

den kränkte dessutom yrkar ersättning för ekonomisk skada med stöd av skadeståndslagen (412/1974) eller någon annan lag.

Denna lag träder i kraft den 15 juni 2009.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 29 maj 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Stefan Wallin

Nr 370

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om delegationen för sektorsforskning**

Given i Helsingfors den 28 maj 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 14 juni 2007 om delegationen för sektorsforskning (689/2007) 2 § 2 och 3 punkten, 3 och 4 §, 5 § 2 mom. samt 7 §, som följer:

2 §

Delegationens uppgifter

Delegationen för sektorsforskning skall:

2) bereda forskningsprogram som behövs för genomförande av ministeriernas gemensamma sektorsforskning och samordna deras genomförande och konkurrensutsättning;

3) lägga fram förslag till statsrådet och ministerierna om genomförande och finansiering av forskningsprogrammen, följa verkställandet av forskningsprogrammen samt rapportera om deras genomförande till statsrådet och till ministeriet i fråga; samt

gationen väljer vice ordförande bland medlemmarna.

Om ordföranden eller medlem i delegationen avgår under mandatperioden eller är varaktigt förhindrad att delta i verksamheten, utser undervisningsministeriet i stället en annan person för den återstående mandatperioden.

Därtill kan delegationen besluta om att kalla sakkunniga på permanent basis till delegationen.

4 §

Sektioner

Beredningen av delegationens uppgifter sker i sektioner, vars antal och verksamhetsområde fastställs av statsrådet. Sektionerna tillsätts av delegationen. Sektionerna föredrar sina ärenden för delegationen för avgörande.

Utöver medlemmarna i delegationen kan man till medlemmar i sektionerna vid behov förordna övriga personer som ansvarar för forskningsverksamheten vid ministerierna. Därtill kan delegationen förordna sakkunniga på permanent basis i sektionerna.

Delegationen ger vid behov sektionerna närmare anvisningar om sektionernas uppgifter och verksamhet.

3 §

Sammansättning

Delegationen har tretton medlemmar, som statsrådet tillsätter för riksdagens mandatperiod. Bland delegationens medlemmar skall tolv representera statsrådets kansli och olika ministerier. En medlem skall representera statens forskningsanstalter. Den medlem som representerar undervisningsministeriet fungerar som ordförande för delegationen. Dele-

5 §

Behandling av ärenden

Delegationen och dess sektioner är beslutföra när ordföranden eller vice ordföranden samt minst hälften av medlemmarna är närvarande.

7 §

Arvoden och ersättningar

Ersättning för resekostnader som ansluter

Helsingfors den 28 maj 2009

sig till delegationens verksamhet betalas enligt statens tjänstekollektivavtal.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Delegationen tillsätts första gången i den sammansättning som anges i 3 § för en mandatperiod som börjar den 1 september 2009 och slutar när nya medlemmar har utsetts efter det riksdagsval som följer efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Undervisningsminister *Henna Virkkunen*

Direktör Leena Vestala

Nr 371

**Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om service och stöd på grund av handikapp**

Given i Helsingfors den 28 maj 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

upphävs i förordningen av den 18 september 1987 om service och stöd på grund av handikapp (759/1987) 2 och 16 § samt 17 § 2 mom. samt *ändras* 11 § som följer:

11 §

Ordnande av serviceboende

När det gäller att ordna serviceboende anses som gravt handikappad den som på grund av sitt handikapp eller sin sjukdom fortlöpande, under olika tider av dygnet eller annars i särskilt stor utsträckning behöver en

annan persons hjälp för att klara av sina dagliga sysslor.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 28 maj 2009

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Äldre regeringssekreterare Anne-Marie Brisson

Nr 372

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om beredningsstöd för lin och hampa som odlas för fiberproduktion**

Given i Helsingfors den 28 maj 2009

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut *ändras* i jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 30 maj 2008 om beredningsstöd för lin och hampa som odlas för fiberproduktion (370/2008) 1 § 1 mom., 2—4, 7, 8 och 10 § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Om förutsättningarna för beviljande av beredningsstöd för lin och hampa som odlas för fiberproduktion bestäms i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter samt i kommissionens förordning (EG) nr 507/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1673/2000 om den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion, nedan *tillämpningsförordningen*.

2 §

Köpe- och försäljningsavtal

Den godkände förste beredaren ska ingå ett köpe- och försäljningsavtal med jordbrukaren, som innehåller sådana uppgifter som föreskrivs om det i artikel 5.1 i tillämpningsförordningen. En kopia på avtalet, vilken den godkände förste beredaren har styrkt med sin underskrift, ska lämnas in till arbets- och

näringscentralen på den ort där beredningsanläggningen är belägen, senast vid den tidpunkt som anges i artikel 6.1 i tillämpningsförordningen.

3 §

Avtal om beredning på beställning

En producent som likställs med beredare, nedan likställd beredare, ska ingå ett avtal med den godkände förste beredaren om beredning på beställning innehållande sådana uppgifter som anges i artikel 5.1 i tillämpningsförordningen. En kopia, som den likställda beredaren har styrkt med sin underskrift, ska lämnas in till arbets- och näringscentralen på den ort där driftscentret för den likställda beredarens gårdsbruksenhet är belägen, senast vid den tidpunkt som anges i artikel 6.1 i tillämpningsförordningen.

4 §

Beredningsåtagande

En jordbrukare som har godkänts som förste beredare ska uppgöra ett skriftligt avtal om beredning av de strån som han eller hon

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 372

odlar enligt vad som föreskrivs om det i artikel 5.1 i tillämpningsförfordningen. Den jordbrukare som har godkänts som förste beredare ska lämna en med sin underskrift styrkt kopia på åtagandet till arbets- och näringscentralen på den ort där gårdsbruksenheten är belägen, senast vid den tidpunkt som anges i artikel 6.1 i tillämpningsförfordningen.

7 §

Orenheter

Den proportionella andelen orenheter och ved i korta linfibrer och hampfibrer som berättigar till beredningsstöd kan vara högst tio procent regleringsåret 2008/2009— 2009/2010.

8 §

Enhetskvantiteter av lin- och hampfibrer

Den enhetskvantiteten av lin- och hamp-

Helsingfors den 28 maj 2009

fibrer som avses i artikel 8.3 i tillämpningsförfordningen är regleringsåret 2009/2010:

- långa linfibrer 1 600 kg/ha
- korta linfibrer 2 400 kg/ha
- hampfibrer 3 000 kg/ha

10 §

Behöriga myndigheter

De behöriga myndigheter som avses i tillämpningsförfordningen i fråga om behandling och övervakning av ansökningar för lin och hampa som odlas för fiberproduktion utgörs av arbets- och näringscentraler.

Denna förordning träder i kraft den 3 juni 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Regeringssekreterare Suvi Ruuska